

1. చెలగాటం

పేక్స్ పియరూ, శ్రీకృష్ణుడా
జీవితం ఓ నాటకం అన్నారు
నాకు మాత్రం
ప్లాటర్లం కాక
రూల్సు లేని ఆటలా ఉంది.

అందుకే ఆడుతున్నాను
ఎదటివారి ఎత్తుల్ని
అఫెన్స్ డిఫెన్స్
అంతమాత్రాన
నా వ్యక్తిత్వానికేమిటి లోపం?

2. దృష్టిదోషం

తెలుగువారికి అఖ్యరేని సంగతి లేదు
ఎల్లరి బతుకులూ బజారుపాలు
ప్రతివాడికీ పారుగువాడి గొడవే
అని మా నమ్మకం

ఇండియా మారిపోయింది
ఇప్పుడెందుకెళ్లడం
పూర్వపు అభిమానాలేవంటూ
వారించిన మిత్రుల్నీ , శ్రేయోభిలాషుల్నీ
కాదు, కాదని,
ఆకార విశేషాల్లో
నేను మారేనని ప్రకటించుకుంటూ
ఫ్లేను దిగిన నన్ను

ఆస్యాయంగా ఆదరించిన
బంధుమిత్రుల్ని చూసి
ఆనందాతిరేకంతో
అవాక్యమిపోయాను

ఏంజరిగిందేం జరిగిందంటూ
జనం పొడుచుకు తిన్నేదని
ఉప్పొంగిపోయాను.

తీరిగ్గా
తరిచ్చాసుకుంటే
ఇప్పుడనిపిస్తోంది
నాగతం గురించెవరూ
ప్రశ్నించలేదని
అప్పుడానందించేను.
ప్రస్తుతం
నాకెలా గడుస్తోందని
ఎవరూ అడగలేదని
ఇప్పుడు కొరతగా ఉంది!

3. తెనుగు నుడికారం

పాలవాడుకలా
వారాలబ్బాయిలా
క్రమం తప్పకుండా
“హలో” చెప్పడానికో
“డైనింగవుటు”కో
“డూయింగ్లంచి”కో
కాల్చేసి, కబుర్లాడి,
ఓకేనండంటూ
కర్డెసీ కాలులు ముగించేసే
మిత్రబృందానిక్కరువు లేదిక్కడ

కాని

“అమ్మ దొంగ” అంటూ అలరించి

హుందాతనం ఒకబోస్తూ

“కొడుకు, కోడలి” ముచ్చట్లు,

“మన” చేతుల్లో మడుసులూ

“కోప్పడేసే” మినిష్టర్ల గొడవలూ

--లాటి

వూసులాడుకోడానికి

“మనాళ్లు” కావాలంటే మాత్తరం

అంజనంవేసి చూసుకోవాల!

(3కవితలు ఆంధ్రప్రభ, 15 సెప్టెంబరు 1997 లో ప్రచురితం)

కొడక్ క్షణాలు

పక్కలేసులో

డెబ్బై మైళ్ల స్పీడుతో

దూసుకుపోయే కారులోంచి

దేశవాళి పసిపాప

“మామీ” అంటూ

వేలెత్తి చూపిన సుందర దృశ్యం

పూజక్కాదు కాని

భోజనానికొస్తాననే

కాలేజీ కుర్రాడి హుషారు

మీయింటికొస్తే
అమ్మ గారింటికొచ్చినట్టుంటుందనే
కొత్త పెళ్లికూతురి
వదనంలో నిర్వేదం

పట్టుచీరలో
పండుతలతో
మౌనంగా నిలబడిన
ముత్తైదువుని
ఎత్తుకోమంటూ చేతులు చాచిన
బుల్లిపాపాయి

కోల్స్ లో
క్యూలో
తెలుగుయాస విని
చప్పున విప్పారిన
అక్షిద్యయం

ఫోన్ బుక్కు తీసి
రాజుగారిసి
రెడ్డిగారిసి
శాస్త్రి గారిసి
శర్మగారిసి
పిలిచేసే కొత్త మాష్టారు

అమెరికా ఖండాన
అనుదినమెదురయే
మధుర క్షణాలు!
అంతరాంతరాల
మణగిన ఆర్తికి ఆదర్శాలు

(మార్చి 2002)